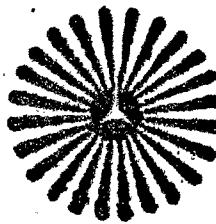

١٠٨١٩

بسم الله تعالى

دانشگاه پیام نور مرکز تبریز

۱۳۸۷/۰۲/۱۴ - کتابخانه مرکزی پیام نور	
نامه	شماره
PIR	۱۳۸۷/۰۲/۱۴
TVP	شماره ۱۴
۱۳۸۷/۰۲/۱۴	تاریخ

دانشکده: علوم انسانی

گروه: زبان و ادبیات فارسی

عنوان پایه نامه:

بیان در تاریخ جهانگشای جوینی (جلد دوم)

پایان نامه:

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

در رشته: زبان و ادبیات فارسی

استاد راهنمای:

دکتر میر نعمت الله موسوی

استاد مشاور:

دکتر علی قهرمانی

گردآورندگ:

زینب موسی پور

اردیبهشت ۸۵

۱۰۰۱۱۹

جمهوری اسلامی ایران

ارت. علوم تحقیقات و فناوری

دانشگاه سلام نور

باستی

تاریخ
شماره
پوست

تصویب نامه پایان نامه

پایان نامه تحت عنوان: جلوه های بیان در تاریخ جهانگشای جوینی (جلد دو)

تهریه و به هیأت داوران ارائه گردیده است مورد تأیید می باشد.

که توسط زینب موسی پور

نمره: ۱۹/۱ نویسنده: عاصم

تاریخ دفاع: ۸۵/۰۲/۲۰

اعضاي هيات داوران:

نام و نام خانوادگی	هیأت داوران	مرتبه علمی	امضاء
۱- دکتر میرنعمت الله موسوی	استاد راهنمای همکار یا مشاور	استاد راهنمای	
۲- دکتر علی قهرمانی	استاد ممتحن	استاد دیار	
۳- دکتر احمد گلی	نماینده گروه آموزشی	استاد دیار	
۴- دکتر میرنعمت الله موسوی			

(نمونه تصویب نامه پایان نامه)

تقدیر و تشکر

حال که با یاری خدا پرده از روی این رساله کشوده شد و به منصه ظهور رسید ،

بر خود واجب می دانم از :

همه کسانی که در تهیه و اتمام این رساله مرا یاری کردند : به پاس یاریشان

استاد عالیقدرم جناب آقای دکتر میرنعمت الله موسوی : به پاس ارشادهای روشگرانه یشان

استاد ارجمندم جناب آقای دکتر علی قهرمانی : به پاس مشاوره دلسوزانه یشان

استاد گرانقدرم جناب آقای دکترا حمدکلی : به پاس تعلیمات ارزشمندان

جناب آقای علیزاده : به پاس هم فکریشان

جناب آقای اصغری : به پاس سعه صدرشان

تمام دیبرانم : به پاس شور انگیزیشان

خواهران و برادرانم : به پاس محبت بی دریغشان

پدر و مادرم : به پاس رنجها یشان

همه دوستانم : به پاس دوستی یشان

خدمات کامپیووتری نکاران : به پاس جذیشان

یگانه نوکل باع زندگیم (پرديس) : به پاس محبت و صبرش

همسر عزیزم : به پاس شکیباتی و هم فکریشان

تشکر کنم .

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	چکیده
	فصل اول : مدخل
۳ - ۴	شرح حال عظاملک جوینی
۴ - ۵	تاریخ جهانگشا
۶	اهمیت موضوع
۷	بخش بندی تحقیق
۷	تعریف علم بیان
۸	ضرورت آشنایی با فن بیان
۹	پانوشت ها
	فصل دوم : مجاز
۱۱	مفهوم لغوی و اصطلاحی مجاز
۱۱	حقیقت
۱۱	مجاز
۱۲	تقسیم مجاز از نظر قدمای
۱۲	حقیقت و مجاز شرعی
۱۲	حقیقت و مجاز عرفی
۱۲	مجاز عقلی یا استناد مجازی
۱۲	قرینه و علاقه دو شرط لازم در مجاز
۱۳	قرینه
۱۳	علاقه
۱۳	اقسام مجاز به اعتبار علاقه
۱۳	۱ - مجاز مرسل
۱۴	۲ - مجاز بالاستعاره

۱۴ علاقه های مهم مجاز (مرسل مفرد)
۱۴ ۱ - علاقه کلیت و جزئیت
۱۴ ۲ - علاقه حال و محل (ظرف و مظروف)
۱۰ ۳ - علاقه لازم و ملزم
۱۰ ۴ - علاقه سبب و مسبب (علت و معلول)
۱۰ ۵ - علاقه عموم و خصوص
۱۶ ۶ - علاقه مکان و مایکون
۱۶ ۷ - علاقه جنس
۱۶ ۸ - علاقه مضاف و مضاف الیه، صفت و موصوف
۱۷ ۹ - علاقه مجاورت
۱۷ ۱۰ - علاقه قوم و خویشی
۱۷ ۱۱ - علاقه تضاد
۱۷ ۱۲ - علاقه آبیت
۱۸ ۱۳ - علاقه بدلیت یا پایامد
۱۸ ۱۴ - علاقه اشتراق
۱۸ - ۱۹ ۱۵ - علاقه غلبه
۱۹ ۱۶ - علاقه مشابهت
۱۹ تاثیر و اهمیت مجاز مرسل
۲۰ - ۳۰ نمونه های مجاز در تاریخ جهانگشا
۳۶ پانوشت ها

فصل سوم : تشییه

۳۸ - ۴۰ مفاهیم و تعاریف کلی
۴۰ وجه شبہ
۴۰ تشییه مجمل
۴۱ تشییه مفصل

۴۱	تشبيه موکد
۴۱	تشبيه مرسل يا صريح
۴۲	تشبيه بلغ
۴۲	تشبيه به اعتبار طرفين آن
۴۳	۱- مشبه حسى ، مشبه به حسى
۴۳	۲- مشبه عقلی ، مشبه به حسى
۴۳	۳- مشبه حسى ، مشبه به عقلی
۴۳	۴- مشبه عقلی ، مشبه به عقلی
۴۴	تشبيه خيالی
۴۴	تشبيه وهمی
۴۵	تشبيه به اعتبار مفرد و مقيد و مرکب بودن
۴۵	تشبيه مفرد
۴۵	تشبيه مقيد
۴۵	تشبيه مرکب
۴۵	فرق مقيد و مرکب
۴۶	وجه شبه تحقیقی و تخیلی
۴۶	وجه شبه دوگانه یا صنعت استخدام
۴۷	وجه شبه مفرد و متعدد و مرکب
۴۷	تشبيه تمثيل
۴۸	نتیجه گیری در مورد تشبيه تمثيل
۴۸	زاویه تشبيه
۴۸	تشبيه غریب
۴۸	تشبيه مبتذل
۴۹	اضافه تشبيهی
۴۹	اضافه تلمیحی

۴۹ اضافه سمبیلیک
۵۰ انواع تشییه به لحاظ شکل
۵۰ ۱ - تشییه ملفوظ
۵۰ ۲ - تشییه مفروق
۵۰ ۳ - تشییه تسویه
۵۱ ۴ - تشییه جمع
۵۱ ۵ - تشییه معکوس یا مقلوب
۵۱ ۶ - تشییه مضمر
۵۲ ۷ - تشییه تفضیل
۵۲ ۸ - تشییه مشروط
۵۳-۱۲۰ تشبیهات در جهانگشا
۱۲۱-۱۲۳ پانوشت ها
	فصل چهارم : استعاره
۱۲۰ تعریف و مفہوم استعاره
۱۲۶-۱۲۷ مفاهیم استعاره از دید قدم و معاصرین در صور خیال کادکنی
۱۲۷ قرینه
۱۲۸ پایه های استعاره
۱۲۸ تقسیم بندی استعاره از حیث ذکریاحذف دوسوی استعاره
۱۲۸ ۱ - استعاره مصربحه (تحقیقی یا حقیقی)
۱۲۸ ۲ - استعاره مکتبه (بالکنایه - خیالی)
۱۲۸ انواع استعاره مصربحه
۱۲۸-۱۲۹ ۱-۱ - استعاره مصربحه مجرد
۱۲۹ ۱-۲ - استعاره مصربحه مرشحة
۱۲۹-۱۳۰ ۱-۳ - استعاره مصربحه مطلقه
۱۳۰ ۲ - استعاره مکتبه تخیلیه

۱۳۰	استعاره نوع دوم از نظر شکل بردونوع می باشد.....
۱۳۰	۲ - ۱- به صورت اضافه
۱۳۱	۲ - ۲- به صورت غیر اضافه
۱۳۱ - ۱۳۲	پرسنیفیکاسیون
۱۳۲	آنمیسم یا جاندار انگاری
۱۳۳	آیاطلاق استعاره براستعاره نوع دوم صحیح است ؟
۱۳۳	اقسام استعاره به اعتبار لفظ مستعار بر دو قسم است
۱۳۳	الف - استعاره اصلی (پایه)
۱۳۴	ب - استعاره تبعیه (پیرو)
۱۳۴	اقسام استعاره به اعتبار ساختار مستعار
۱۳۴	الف - استعاره مفرد
۱۳۴ - ۱۳۵	ب - استعاره مرکب
۱۳۵	فرق استعاره مرکب با کنایه
۱۳۵	تقسیم استعاره به اعتبار جامع (وجه شبه)
۱۳۵	الف - استعاره عامیه (مبتذله، قریب، نزدیک، آشنا)
۱۳۵ - ۶	ب - استعاره خاصیه (غریبه، بعید، دور، شگفت)
۱۳۶	تقسیم استعاره به اعتبار اجتماع و عدم اجتماع طرقین درشی واحد
۱۳۶	الف - وفاقیه
۱۳۶	ب - عنادیه
۱۳۷	تفاوت تشییه و استعاره
۱۳۷ - ۸	استعاره، ماه تابان گیتی سخن
۱۳۹ - ۱۸۱	نمونه های استعاره در تاریخ جهانگشا
۱۸۲	پانوشت ها
	فصل پنجم : کنایه
۱۸۴	کنایه

۱۸۵ فرق کنایه و مجاز
۱۸۶ اقسام کنایه به لحاظ مکنی عنه
۱۸۶-۷ ۱- کنایه از موصوف (اسم)
۱۸۷ ۲- کنایه از صفت
۱۸۸ ۳- کنایه از فعل یا مصدر
۱۸۸ کنایه به لحاظ انتقال معنای مقصودیا قریب است یا بعید
۱۸۹ کنایه به اعتبار وسایط موجود میان مکنی به و مکنی عنه
۱۸۹-۱۹۰ ۱- ایماء یا اشاره
۱۹۰-۱ ۲- تلویح
۱۹۱-۲ ۳- رمز
۱۹۲-۳ ۴- تعریض
۱۹۳ کنایه های نوین
۱۹۴ اهمیت کنایه و راز به کارگیری آن در اسلوب بیان
۱۹۵-۲۳۱ کنایات در جهانگشا
۲۳۲ پانوشت ها
 فصل ششم: نتیجه گیری
۲۳۴ نتیجه گیری
۲۳۵ ۱- مجاز مرسل
۲۳۵ ۲- تشییه
۲۳۵-۶ ۳- استعاره
۲۳۶ ۴- کنایه
۲۳۷ توصیه برای تحقیقات بعدی
۲۳۷-۲۴۷ واژه نامه
۲۴۸-۲۴۹ فهرست منابع و مأخذ
۲۵۰ چکیده انگلیسی

چکیده:

سخنی که در قلمرو ادبیات قرار می‌گیرد، ویژگیهایی دارد که آن را از نوشه‌ها و گفته‌های دیگر متمایز می‌کند. توجه به این ویژگیها و بحث از عوامل ایجاد کننده زیبایی و تاثیر در ادبیات، از دیر باز در میان ملل مختلف رواج داشته و به پیدا شدن دانش‌هایی در این زمینه انجامیده است. این دانشها که روشنی، زیبایی و تاثیر کلام را مورد بررسی قرار می‌دهند در فرهنگ اسلامی به علوم بلاغت مشهورند و شامل معانی، بیان، بدیع، قافیه و عروض هستند.

تحقیقی که پیش روی داریم به مقوله بیان توجه دارد که یکی از شیوه‌ترین و مخیل‌ترین بحث‌های ادبیات است در علم بیان شناخت قواعد و قوانینی مورد نظر است که به وسیله آنها یک معنی به صورتهاي مختلف بیان می‌شود و موضوعهای این علم مجاز، تشبيه، استعاره و کنایه است. در این کار سعی شده که این چهار مورد، در جلد دوم تاریخ جهانگشا بررسی شود. این کتاب اگر چه کتابی تاریخی و معتبر است با این حال مملو از انواع آرایه‌های ادبی می‌باشد که زیبایی این اثر را دو چندان کرده و بر ماندگاری و دل نشینی آن افزوده است.

در این رساله مفهوم هر یک از گونه‌های مهم صور خیال از حیث لغوی و اصطلاحی با ذکر اقسام مختلف هر یک تبیین گردیده و در برخی موارد آراء قدما در این زمینه مورد نقد و تحلیل قرار گرفته است. سپس با مطالعه دقیق تاریخ جهانگشا (جلد دوم) شواهد و نمونه‌های مختلف مجاز، تشبيه، استعاره و کنایه با تقسیمات لازم درباره هر یک ارائه گردیده است.

تلاش ما بر آن بوده که شگردهای بیانی زبان هنرمندانه و نیز نازک خیالیها و ظرافتهای هنری جوینی را خصوصاً در مبحث تشبيهات و استعارات که زیبایی اعجاب برانگیزی دارد در حد توان تبیین نمائیم به این امید که مقبول طبع دوستداران زبان و ادب پارسی قرار گیرد.

فصل اول

مدخل

مدخل

شرح حال عظاملک جوینی:

«علاه الدوله، عظاملک جوینی (۶۸۱-۶۲۳ هـ) فرزند بهاء الدین و برادر خواجه شمس الدین محمد، صاحب دیوان و وزیر شهید بود که پدر و جد و خالش همه از دیبران و کتاب و نویسنده‌گان فاضل شمرده می‌شد و در خدمت سلاطین می‌زیسته‌اند.

عظاملک، مدتی در خدمت امرازی مغول به ویژه، امیر ارغون که مدت پانزده سال والی ایران بود، به سر برده و به سمت دبیری استیفا و رسالت و کارپذاری موسوم بوده است و چند سفر به همراه این امیر به مغولستان و اردوی خانان در قره قورم رهسپار شده و مدت‌ها در میان مغولان، توقف کرده است.

در سال ۶۵۴ که هولاکو به ایران آمد و پادشاهی این مملکت از سوی منگو قاآن به او سپرده شد. به خدمت هولاکو درآمد و از مقریان دربار گردید و در سال ۶۵۷ از سوی هولاکو، حکومت بغداد به او مفویض گردید و جانشین خلفاً شد و در عراق و بغداد و خوزستان فرمانروایی گردید و بعد از مرگ هولاکو به نیابت سونجاق آقا، از امرازی مغول بر عراق و بغداد حکومت کرد که مجموعاً مدت حکمرانی او در بغداد نزدیک بیست و چهار سال بوده است.

در آخر او و برادرش شمس الدین در دوران پادشاهی ابا قاخان، دچار سعایت و دسیسه مجددالملک یزدی شدند و در این واقعه سختیها و بلاهای سنگین بر آنها رخ نمود و هر چه داشتند به تمامی از بین رفت ولی سرانجام مجددالملک خود در دامی که برای آنها گستردۀ بود، افتاد و در آن بازی هلاک شد. بعد از مرگ ابا قاخان، برادرش، سلطان احمد نکور در به حکومت رسید و عظاملک و برادرش ایمن شدند، اما ارغون، پسر ابا قاخان، به بغداد رفت و باز گریبان عظاملک را به عنوان مطالبه بقایای عهد پدر بگرفت و وی را عذابها داد تا اینکه در سال ۶۷۱ وفات یافت و برادرش، شمس الدین نیز بعد از مرگ احمد نکور و جلوس ارغون به تهمت اینکه ابا قاخان را او زهر داده و کشته است به دست دژخیمان به قتل رسید (۶۸۳ هـ) و تمام خانوادش به جز یک پسر که در اینجاز بود به اتفاق اعضای خانواده عظاملک تمامی به قتل رسیدند.

اگر صد بمانی و گر صد هزار همین است روز و همین است کار

عظاملک، علاوه بر ادب دوستی، خود از ادبای عالی مقام زبان فارسی است و تاریخ جهانگشای شاهد عدلی بزر و فور فضل و قوت ادب و کثرت ذوق و قریحه اوست.»
شرح مشکلات تاریخ جهانگشا، احمد خاتمی، ص ۲۰ و ۲۱

«اثر دیگر عظامک رساله بیست به فارسی به نام «تسلیه الاخوان» متنضم شرحی از مصیبت‌ها و سختی‌هایی که در سال ۶۸۰ هـ بر اثر سعایت یکی از مخالفانش برایش رخ داد و به حبس او منجر شد. این رساله ذیلی هم دارد که حوادث روزگار خود را تا وفات اباقا و جلوس سلطان احمد نکودر به سال ۶۸۰ هـ شرح داده است. سبک انشاء این دو رساله نیز به سبک جهانگشا است.»
«تاریخ ادبیات ایران، ذیج ا. صفا، جلد دوم ۲۱۶

تاریخ جهانگشا :

«این کتاب به شیوه انشاء و سبک منشیانه قدیم تألیف شده و نخستین کتابی است که لغات مغولی را دو شادوش لغات فارسی و عربی به کار برده است. و در آن علل حقیقی شکست خوارزمشاهیان و انقراب مدنیت ایرانیان در برابر حمله تاتار و علتهای واقعی پیشرفت کار چنگیزخان و اتباع خونریز او می‌پردازد و از این حیث منحصر به فرد است و هیچ یک از مورخین به این اندازه در کنه مسائل تعمق ننموده اند مولف کتاب با آن که در صدد مدح خوانین مغول بوده، بازار ذکر حقایق تاریخی خودداری نکرده و هر جا که به وقایع عمدۀ برخورد کرده است اصل مطلب را به نگارش آورده و از تمثّل و مداعه پرهیز کرده است.

موازنۀ سجع، تجنیس و استتفاق و استدللات از قرآن و حدیث و شواهد و امثال از شعر فارسی و تازی و تحلیل شعر و تلمیح از آیات قرآنی در سراسر نثر مذبور دیده می‌شود.

کتاب جهانگشا از همان زمان تألیف شهرت یافته و قبول عامه به هم رسانیده تا جایی که اغلب مورخین از معاصرین مؤلف، یا متأخرین از او هم به اسم و رسم از این کتاب نقل مطلب کرده اند و آن وا یکی از مأخذ معتبر خود محسوب داشته اند که از آن جمله عبدالبن فضل ا... بن شیرازی صاحب تاریخ و صاف (تألیف ۷۲۸-۶۹۹) است که خلاصه‌ای از تاریخ جهانگشا از آغاز تا انجام را به آخر جلد چهارم خود ملحق ساخته است و دیگر رشید الدین فضل ا... وزیر غازان وا لجایتو که تقریباً تمام مندرجات آنرا در تاریخ خود، جامع التواریخ (تألیف ۷۱۰ هـ) گنجانده است.»

شرح مشکلات تاریخ جهانگشا، احمد خاتمی، ص ۲۱

کتاب جهانگشا در سه جلد تالیف شده است:

«جلد اول بعد از دیباچه‌ای طولانی مشتمل بر فصلی در عادات و رسوم مغول قدیم و فصلی در قوانین وضع شده. چنگیزخان، یعنی یاساست. بعد از آن تاریخ چنگیزخان و خروج وی و فتوحات او در ممالک اویغور را بیان می‌کند و فصلی را به تاریخ اقوام اویغور و آداب و رسوم و معتقدات ایشان اختصاص می‌دهد. پس از آن از فتوحات قشون

چنگیزخان در ماوراءالنهر و ایران و قتل و کشتار و تخریب آن بلاد و انقراض دولت خوارزمشاهیان و وقایع دیگر تا وفات چنگیزخان (۶۲۶-۶۳۹) و حکایات جودو کرم او سخن می‌گوید و دوره نیابت سلطنت توراکیناخاتون مادر کیوک خان و سلطنت کیوک خان بن اوکتای قاآن می‌پردازد و بیان تاریخ مختصری از توشی (چوچی) و جفتای دو پسر چنگیزخان، جلد اول را ختم می‌نماید.

جلد دوم از کتاب جهانگشا، بدون مقدمه به تاریخ خوارزمشاهیان می‌پردازد و وقایع مربوط به آنها را مفصل بیان می‌کند و فصلی مفید را به تاریخ ملوک کفار ترک، معروف به ملوک قراختای و گورخانیه، که نزدیک به نود و پنج سال از حدود سال (۶۰۷ تا ۵۱۲) در ماوراءالنهر ترکستان شرقی از جیحون تا کاشمر و ختن و بلاساغون سلطنت نمودند و دیگر ملوک الطوایف ترک آن نواحی اختصاص می‌دهد و در اواخر این جلد، تاریخ سرگذشت حکام و شحنگان مغول را که از عهد اوکتای قاآن تا ورود هلاکو به ایران (۶۴۹-۶۵۳) حکمرانی نمودند مانند جتمور و نوسال و گرگوز و امیرارغون را با شرح و بسط تمام ذکر می‌کند و جلد دوم را به پایان می‌برد.

جلد سوم با جلوس منگوقاآن بن تولی بن چنگیزخان در سال (۶۴۹) و بعضی وقایع مهم او آغاز می‌شود و سپس به تفضیل، حرکت هولاکو به ایران سال (۶۵۳) و قلع و قمع اسماعیلیه را شرح می‌دهد پس با بسط تمام از تاریخ ملوک اسماعیلیه الموت و شرح مذهب این طایفه و سرگذشت احوال ایشان از آغاز ظهور، سخن می‌راند و جلد سوم را به ذکر آخرین پادشاه این سلسله و انقراض ایشان به دست هلاکو به انجام می‌رساند (۶۵۵).

شرح مشکلات جهانگشا، ص ۲۲ و ۲۳

«در مجموع، جهانگشا، کتابی یک دست نیست و از این روی به پایه ترجمه یمینی و مرزبان نامه نمی‌رسد و به نثر عوفی شبیه است اما صرف نظر از نقایصی که دارد از نثر عوفی عالمانه‌تر و جزیل‌تر و محکمتر می‌باشد. گاهی عبارات سخته و در عین حال سلیس و لطیف دارد و گاه نیز غرق در تکلفات و استعارات و تلمیحات و مراعات النظیر و تجنبیس و اشتقاق و اسجاع بارد و ... است.»

شرح مشکلات تاریخ جهانگشا، ص ۳۵

استاد بهار می‌نویسد: «به طور خلاصه متن جهانگشای بر سه قسم است، قسمتی به کلی مصنوع و قسمی بالتبه ساده و قسمی نقل شده از نوشته دیگران، این قسمت اخیر ساده‌تر از متن خود کتاب است که خود مولف نوشته و به نظر می‌رسد که جلد دوم احوال خوارزمشاهیان از این مقوله باشد و نقل عبارات دیگران در آن زیاد باشد...».

و چنین به نظر می‌رسد که جوینی این کتاب را نوبت به نوبت و در احوال مختلف و به سرعت تحریر کرده است گاهی گرم اطنابهایست و گاه از فرط ایجاز و اختصار خواننده را به زحمت می‌اندازد. اما به طور کلی اطناب وايراد و متراجفات از لفظ و جمله بر ایجاز غلبه دارد.

اهمیت موضوع:

یافتن نمونه هایی از انواع مجاز ، تشییه، استعاره، کنایه، در تاریخ جهانگشا، در بیشتر موارد به درک مفهوم عبارات کمک می کند و خواننده را نسبت به خواندن این کتاب راغب تر و مشتاق تر می کند و ضمناً وجود این آرایه ها نشانگر هنرمندی نویسنده آن و اینکه در نثر هم (هر چند تاریخی باشد) چون نظم می توان صنایع ادبی را با ظرافت به کاربرد و سخن خود را به صورت شیوا و مليح ادا کرد و همچنین چون این اثر به صورت مفصل توضیح ندارد و کتابی که شارح آن باشد نوشته نشده ، یافتن این صنایع و توضیح آنها هر چند به طور مختصر می تواند راهگشای برخی از عبارات مشکل این کتاب باشد.

بخش بندی تحقیق:

این تحقیق شامل چکیده ای مختصر است و در شش بخش تنظیم گردیده است . بخش اول حاوی مدخل و شرح اهمیت این اثر، بخش دوم محتوی مجاز و علاقه های آن و آوردن نمونه هایی از تاریخ جهانگشا، بخش سوم ، شامل تعریف تشییه و آنوع آن و سپس مثالهایی از جهانگشا ارائه می گردد. بخش چهارم ، استعاره و توضیح آن و باز مثالهایی از تاریخ جهانگشا و بخش پنجم: کنایه و انواع آن و کنایات ذر جهانگشا و بالاخره بخش نهایی شامل نتیجه گیری از پایان نامه و فواید آن و کاربردهایی که این تحقیق می تواند داشته باشد و در نهایت ارائه توصیه هایی برای تحقیقات بیشتر در این مورد و بحث از صنایع دیگری که در این کتاب آورده شده است.

مقدمه:

تعریف علم بیان^۱:

«قدما در تعریف فن بیان گفته اند: بیان در لغت به معنی کشف و ایضاح و ظهور است و در اصطلاح، عبارتست از معرفت ایراد معنی واحد به طرق مختلفه به سبب زیادتی و نقصان در وضوح دلالت عقلی بر آن، تا به واسطه وقوف بدان در ترکیب کلام جهت افهام مراد از خطأ احتراز کنند»^۲.

«بیان: ایراد معنای واحد به طرق مختلف است مشروط بر این که اختلاف آن طرق (شیوه های مختلف گفتار)، مبتنی بر تخیل باشد، یعنی لغات و عبارات به لحاظ خیال انگیزی نسبت به هم متفاوت باشند»^۳.

«قدرت تخیل، یعنی شور و هیجانی کامل که به کار می افتد تا احساسها و اشیاء و تجربیات مختلف و متعلق به زمانها و مکانهای مختلف را در یک لحظه خاص در کنار هم جمع کند و یا بر روی یکدیگر منطبق نماید و در لحظه ای، زمانی بیکران و در مکانی محدود، سرزمینی پهنانور را ارائه دهد. قدرت تخیل، فقط آن قدرت سرکش گریز از مرکز و پراکنده کننده نیست، بلکه قدرتی است جهت تلفیق حالات مختلف و برداشت های گونه گونه از ادراک انسان از طبیعت، تخیل، مستقیماً از حافظه توشه می گیرد، گاهی تداوم زمانی حافظه را تحفظ می کند، و زمانی همه چیز را در هم می ریزد تا قسمتها بیان از حافظه را بکند و به وسیله تصاویر آنها را کنار هم قرار دهد و یک حلقة فکری و عاطفی ایجاد نماید.

تخیل پلی است بین اندیشه مطلق و روح از یک سو، و حس و احساس از سوی دیگر و به همین دلیل سر و کارش هم با جلوه های عینی است و هم با تظاهرات ذهنی، این را هم در نظر بگیریم که تخیل گرچه به قول «ارسطو» همیشه براساس استعاره کار می کند ولی در تصویر پردازی از وسائل دیگری نیز استفاده می کند»^۴

«تصویر یا خیال شاعرانه پیوندی میان انسان و محیط او ایجاد می کند و شاعر در آفریدن تصویرهای خیال انگیز با تبدیل اشیاء به صورتهای عاطفی و انسانی، کلام خود را از حالت عادی فراتر می برد و عواطف خواننده را بر می انگیزد و شناختی تازه تر از اشیاء و امور به او می دهد در ادبیات فارسی و عربی از تشییه، استعاره، مجاز و کنایه که از عوامل مهم خیال انگیزی شurenند در علم بیان بحث می شود»^۵

«علم بیان شیوه ادای موضوع و معنی به اسلوب های مختلف است و تشبیه بی گمان در رأس این اسالیب قرار

می گیرد و شاید تشبیه روشن ترین و آشکار ترین این مباحث باشد».^۷

«پایگاه بیان در آفرینش انسان تا بدانجا است که خدا در قرآن کریم فرموده «خلق الانسان علمه البيان» و در حدیث آمده است «ان من البيان لسحرا» و این علم و هم علم معانی همه به فصاحت و بلاغت بر می گردد و در خدمت سخنرانی و گویائی است^۸.

«دانش بیان از بنیادهای استوار بلاغت است و آموختن فنون و اشارات آن آدمی را با چهره های گوناگون خیال و صور رنگارنگ معنی آشنا می سازد^۹.

معانی دیگر بیان : فصاحت ، زبان آوری ، سخن شیوا و رسا، شیوا سخن گفتن توأم با ذکاوت است.
بین به معنی فضیح و این اسم تفضیل از بیان به معنی متکلم شیوا ، رسا سخن به کار رفته است.

ضرورت آشنایی با فن بیان :

آشنایی با صور خیال (مجاز، تشبیه، استعارة، کنایه) باعث راه یافتن به دنیای خیال-انگیز-شاعر و نویسنده می شود و آگاهی از این صنایع، ملال انگیزی اثر را از بین می برد و لذتی وافر و شیرین به ما می دهد که به راحتی می توانیم در باغ سرسبز سخنان با خیالی آسوده به گشت و گذار پردازیم و از نفحات فرح بخش سخنان نغز و شیوا سرمست گشته و لذتی روحانی نصیب ما گردد و پیش از پیش به ارزش والای مطالب ادبی و نویسنده آنها واقف شویم.

پا نوشت ها :

- ۱ - بان - بیان بیانا (تبیانا) مصادر ثلثی مجرد به معنی توضیح و آشکارایی و کشف است ریشه اصلی آن "بین" به معنی جدا کردن و اختلاف و دوری است. لسان العرب ، ابن منظور ج ۱۳ / (صص ۶۷ - ۶۹)
- ۲ - بیان در شعر فارسی ، ثروتیان ، بهروز ، ص ۲۳
- ۳ - بیان و معانی ، شمیسا ، سیروس ، ص ۱۳
- ۴ - فن شعر
- ۵ - طلا در مس (در شعر و شاعری) ، براهنه ، رضا ، ص ۱۳۷
- ۶ - فنون ادبی ، احمد نژاد ، کامل ، ص ۸۵
- ۷ - صور خیال در شعر فارسی ، شفیعی کدکنی ، محمد رضا ، ص ۴۱
- ۸ - معانی و بیان ، تجلیل ، جلیل ، ص ۴۶
- ۹ - معانی و بیان ، تجلیل ، جلیل ، ص ۴۵

فصل دوم

مجاز